

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

क्षपितं पांडुपुत्रेण चेष्टानो विशांपते ॥ संजय उवाच तंतदाभिप्रशंसंतमर्जुनं कुपितस्तदा ॥ २१ ॥ द्रोणं तव सुतो राजन्पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ अहं दुःशासनः कर्णः शकुनिर्मातुलश्रमे ॥ २२ ॥ हनिष्यामर्जुनं संख्ये द्विधा कृत्वा घभारतां ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भारद्वाजो हसन्निव ॥ २३ ॥ अन्ववर्तत राजानं स्वस्ति ते त्विति चाब्रवीत् ॥ कोहिगांडीवधन्वानं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ २४ ॥ अक्षयं क्षपयेत्कश्चिद्विप्रः क्षत्रियर्षभं ॥ तं न वित्तपतिर्नैद्रोनयमोनजले श्वरः ॥ २५ ॥ नासुरो रगरक्षांसि क्षपयेयुः सहायुधं ॥ मूढास्त्वेतानि भाषंते यानीमान्यात्यभारत ॥ २६ ॥ युद्धे त्वर्जुनमासाद्य स्वस्तिमान्कोव्रजे दृष्टवान् ॥ त्वं तु सर्वाभिशंकित्वान्निष्ठुरः पापनिश्चयः ॥ २७ ॥ श्रेयसस्त्वद्धिते युक्तांस्तत्तद्वक्तुमिहेच्छसि ॥ गच्छ त्वमपि कैतियमात्मार्यं जहिमाचिरं ॥ २८ ॥ त्वमप्याशंससे योद्धुं कुलजः क्षत्रियोत्थसि ॥ इमान्किं क्षत्रियान्सर्वान्घातयिष्यस्य नागसः ॥ २९ ॥ त्वमस्य मूलं वैरस्य तस्मादासादयार्जुनं ॥ एष ते मातुलः प्राज्ञः क्षत्रधर्ममनुव्रतः ॥ ३० ॥ दुर्धृतं देवीगांधारे प्रयात्वर्जुनमाहवे ॥ एषोक्षकुशलो जिह्मो द्यूतकृत्कितवः शठः ॥ ३१ ॥ देवितानि कृतिप्रज्ञो युधिजेष्यति पांडवान् ॥ त्वया कथितमत्यर्थकर्णेन सह हृष्टवत् ॥ ३२ ॥ असकृच्छून्यवन्मोहाद्भूतराष्ट्रस्य शृण्वतः ॥ अहं च तात कर्णश्च भ्राता दुःशासनश्च मे ॥ ३३ ॥ पांडुपुत्रान् हनिष्यामः सहिताः समरे त्रयः ॥ इति ते कथमानस्य श्रुतं संसदि संसदि ॥ ३४ ॥ अनुतिष्ठ प्रजिज्ञातां सत्यवाक् भवतैः सह ॥ एष ते पांडवः शत्रुरविशंको ग्रतः स्थितः ॥ ३५ ॥ क्षत्रधर्ममवेक्षस्व श्लाघ्यस्तव योजयात् ॥ दत्तं भुक्तमधीतं च प्राप्तमैश्वर्यमीप्सितं ॥ ३६ ॥ कृतकृत्यो नृपणश्चासि माभैर्युध्यस्व पांडवं ॥ इत्युक्त्वा समरे द्रोणो न्यवर्तत यतः परे ॥ द्वैधीकृत्यतः सेनां युद्धं सम भवत्तदा ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणवधपर्वणि द्रोणदुर्योधनभाषणे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ६३ ॥ संजय उवाच त्रिभागमात्रशेषायां रात्र्यां युद्धमवर्तत ॥ कुरूणां पांडवानां च संदृष्टानां विशांपते ॥ १ ॥ अथ चंद्रप्रभां मुष्णन्नादित्यस्य पुरः सरः ॥ अरुणोऽभ्युदयां च क्रेता ग्रीकुर्वन्निवांबरं ॥ २ ॥ प्राच्यां दिशि सहस्रां शोररुणे नारुणीकृतं ॥ तापनीयं यथा चक्रं भ्राजते रविमंडलं ॥ ३ ॥

मुहूर्तत्रयावशिष्टायां तत्र सूर्योदयोत्तरं त्रयोदश्यां द्रोणस्य नाशः त्रयोदश्यां शुक्लायां युद्धारं अस्य हेमं ते प्रथमे मासे शुक्लपक्षे त्रयोदशी प्रवृत्तं भारतं युद्धमिति भारतसावित्र्या मुक्तस्य चोपपत्तिः सिध्यति ॥ ११२ ॥ ३ ॥

कितवो वचकः शठो धूर्तः